

Viñales fa posar tothom dempeus

Recital de Maverick, que enllaça setze voltes consecutives en 1:53 i s'imposa amb una autoritat incontestable al Circuit de Catalunya
El pilot de Roses és a set punts del líder, Cortese

Maverick, creuant l'arribada Foto: EFE.

L'última recta més plàcida a Montmeló de la seva incipient però ja més que brillant carrera esportiva. Dret, sobre la seva FTR Honda, saludant els aficionats que hi havia a la graderia. Caminant, amb la granota al vent. Com els senyors. Com els futurs campions.

Maverick Viñales va obrir la diada de curses al circuit amb un recital. Un mestratge de conducció, de velocitat, de gestió de cursa. El reglament de Moto 3 està pensat per a moltes coses. També, i per exemple, perquè els pilots que arriben al mundial es formin. Per això, des de la igualtat tècnica fomenta la igualtat esportiva. La lluita pel segon lloc d'ahir, amb un grup de vuit pilots rodant en el mateix segon durant molta estona, n'és una prova. Però el reglament de Moto 3, qualsevol reglament, no pot encabir en el seu llistat de normes els esperits lliures, els fenòmens. A Maverick Viñales li queda tot per aconseguir. Però el primer que cerca –ser el primer campió del món de la història de Moto 3– ho té a les mans. No és líder del mundial, encara. Però queden 12 curses per endavant, i tot i la resistència de Sandro Cortese, li'n sobran.

Esperar el moment No va fer la seva millor sortida, el de Roses. Però era on tocava després dels sempre nerviosos i inquietants primers revolts. Tercer al primer pas per meta, segon en la segona volta. Prendre riscos quan la gent encara no és a lloc és sempre temerari. Ahir encara més, després de la pluja del warm up de Moto GP. Ho

sap Mack, sempre ben allixonat des del mur. Els punts els donen els diumenges, diuen sempre al Blusens Avintia. I el triomf, al qui passa primer la darrera volta, no en la primera. Ja en la quarta, Maverick va posar-se al davant, situant el grup en fila índia. Temptejant el terreny. No els rivals, que sabia que no podrien seguir-lo quan decidís deixar anar el llast.

És el que va semblar que feia en les voltes 12 i 13, quan va continuar rodant en 1:53 pels 1:55 alts de tota la resta. Va ser un cop de gas constant i precís el que el va propulsar imperial. Des de la tercera volta fins a la divuitena, sempre en 1:53, setze girs de manera consecutiva. Del segon de marge que tenia després d'11 voltes, just a la meitat de la cursa, es va passar als 4,9 dues més tard. Punt final, tots drets i a pensar en Silverstone. Curs d'aprenentatge Pel segon i el tercer lloc, la pel·lícula era una altra. Era un relat amb vuit protagonistes principals rodant en el mateix segon i en un segon de diferència. Un altre recital. Per als sentits, aquest: de passades i repassades. Del grup va caure Àlex Rins quan mancaven 7 voltes. I el grup va ser liderat per Àlex Márquez, sensacional però curt de motor i que va permetre's el luxe de fer la volta ràpida en cursa (1:52.583). Però va ser Oliveira, el tercer pilot de l'equip Estrella Galícia 0'0, qui va assolir el podi. El tercer lloc. Rere Cortese, segon classificat i supervivent en totes les circumstàncies –va córrer amb la mà infiltrada després d'una caiguda als entrenaments de dissabte i moments abans de la cursa no sabia si podria sortir–. El líder. De moment.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-06-2012 Pàgina 41

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/54-motor/546878-vinales-fa-posar-tothom-dempeus.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui